

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/355/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108231934
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8108231934.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: PhDr. X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. B., B. XXX/XX, proti žalovanej: C.E.N. s.r.o., IČO: 35 780 886 so sídlom Gagarinova 12, Bratislava, právne zastúpená advokátom Mgr. Tomášom Szabom, Radvanská 23, Bratislava, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C 197/2008-459 zo dňa 24.09.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 15C 197/2008-459 zamietol žalobu žalobcu. Rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že zo strany žalovanej nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Samotná zverejnená informácia sa ukázala ako difalmačná, pretože pravdivosť tejto informácie sa nepotvrdila. Žalovaná však postupovala v súlade s novinárskou etikou, keď pred zverejnením tejto informácie kontaktovala dotknuté politické strany a dala im priestor na vyjadrenie, a podľa vlastných tvrdení sa pokúšala skontaktovať aj so žalobcom, čo sa jej zrejme nepodarilo. Tiež sa nedá uprieť žalovanej, že korektné zverejnila vyjadrenia dotknutých predstaviteľov niektorých politických strán a v kontexte s ich vyjadreniami celá odvysielaná informácia vyznieva úsmevne až nevierohodne, čo v konečnom dôsledku intenzitu údajného zásahu do osobnostných práv žalobcu nesporne znižuje. Zverejnený príspevok z tlačovej besedy SNS bol zverejnený legitímne a motívom rozhodne nebolo škandalizovať a diskreditovať osobu žalobcu. Odvysielaná reportáž z tlačovej besedy strany SNS bola plne v súlade s právom na slobodný prejav a úlohou médií v demokratickej spoločnosti. Vychádzajúc zo zdroja použitých informácií, spôsobu prezentovania príspevku, jasného rozlíšenia čo bolo vyjadrením informačného zdroja politického predstaviteľa a čo odvysielala priamo žalovaná, dospel súd k záveru, že žalobcom uplatnený nárok nie je dôvodný, pretože na odvysielanie reportáže bol verejný záujem a v danej veci prevláda právo na slobodu prejavu pred právom osobnosti žalobcu na ochranu osobnosti.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že žalovaný vedome zasiahol do jeho osobnostných práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka potom, čo nedisponoval dôkazmi o pravdivosti tvrdení, ktoré v televízii TA3 odvysielala dňa 22.12.2005 v čase najvyššej sledovanosti o 18:45 hod. v relácii Hlavné správy. Bolo zverejnené celé jeho meno a priezvisko v súvislosti s informáciou o jeho trestnom stíhaní a informáciou o tom, že bol v rámci trestného stíhania osem mesiacov vo väzbe. Nebolo na žalobcovi, aby preukazoval, že autor správy nedisponoval dôkazmi o pravdivosti jeho tvrdení. Naopak na žalovanom bolo dôkazné bremeno o tom, že disponoval dôkazmi, ktoré by správnosť jeho tvrdení v medializovanej správe potvrdzovali. Medializáciou správy došlo k zásahu do jeho osobnostných práv zverejnením jeho mena a priezviska

a neoprávneným zverejnením nepravdivej informácie o jeho osobe a porušením prezumpcie nevinu. Zástupca žalovaného sa osobne zúčastnil konferencie, na ktorej okrem iného odznelo, že poskytovateľ informácii nedisponuje dôkazmi o ich pravdivosti, čo iní reportéri náležite zapracovali do svojich príspevkov a v tom duchu poskytli verejnosti informácie. Žalovaný v odvolaní opätovne zopakoval, že nikdy nebol členom špecializovaného tímu na kompromitáciu X. W., a že takýto tím neexistoval. Žalobca sa nikdy nepodielal na konaní, ktoré prezentoval žalovaný širokej verejnosti v čase najväčšej sledovanosti v hlavných správach, keď uviedol: „Len na osobu X. W. je v G. podľa jeho vlastných slov nasadených šesť až osem policajtov. Majú ho navštevovať s odpočúvacím zariadením ako agenti provokatéri, odpočúvané sú podľa neho telefóny na radnici, jeho mobil, manželkin mobil či telefóny zamestnancov Žilina Investu, ktorá má na starosti investíciu KIA. "Chodia po krčmách, zbierajú informácie, hľadajú agentov provokatérov.“ Špeciálne bol do Žiliny podľa W. na neho nasadený policajt X. P.. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomocí verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe. Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta W. je teraz v G. s jedinou úlohou dostať za každú cenu W..“ Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, keď žalované subjekty v obdobných situáciách boli zaviazané na verejné ospravedlnenia. Uviedol, že v čase medializácie predmetných informácii bol len radovým policajtom, nebol nadriadeným v zmysle zákona 73/1993 Z.z. a z uvedeného dôvodu nebol osobou, ktorá je povinná znášať zvýšený zásah do jeho práv a slobôd. V súvislosti s medializáciou lží a klamstiev mu vznikli značné následky spojené s ďalším výkonom povolania policajta a strata dôvery, zníženie vážnosti, prehnaná a zjavne neprimeraná kontrola v porovnaní s inými kolegami, značné sťaženie výkonu jeho služobnej činnosti. Dal do pozornosti skutočnosť, že všetky tri trestné súdne konania vedené proti jeho osobe skončili jeho oslobodením spod obžaloby. Odmietol argumentáciu súdu, že pri rozhodovaní v predmetnej veci zohľadnil v jeho neprospech skutočnosť, že jeho osoba bola dlhodobo medializovaná a jemu sa nepodarilo relevantným spôsobom preukázať, že práve zverejnením reportáže došlo k takému vážnemu zásahu do jeho práv na ochranu osobnosti, ako sa snažil preukázať výsluchmi svedkov. Za závažný zásah do jeho ústavných práv vníma konanie žalovaného spočívajúce v odvysielaní neoverenej, nepravdivej informácie ako informácie zaručene pravdivej masovým mienkotvorným médiom, televíziou, pričom závažnosť zásahu znásobuje skutočnosť, že redaktorka príspevku sa zúčastnila tlačovej konferencie, na ktorej mimo iného odznelo, že X. W. nedisponuje dôkazmi o pravdivosti informácie, ktorú predniesol. Súd nebral do úvahy detailne opísané časti vyjadrenia žalobcu, týkajúce sa konkrétnych následkov smerom k jeho osobe, jeho najbližšej rodine v spojitosti s medializovanou správou vydanou žalovanou dňa 22.12.2005. Uviedol, že má za to, že zverejnenie mena a priezviska žalobcu a prezentácie nepravdivých informácií o jeho osobe ako informácií zaručene pravdivých, veľkým masovo mienkotvorným médiom, akým TV TA3 je, je zásahom do jeho osobnostných práv. Fakt, že tento hrubý zásah sa uskutočnil v spojitosti s informáciami o cielenej kompromitácii politikov, a s tým spojených nezákonných praktikách v zásahoch do ich práv a súkromia, podstatne znásobuje nebezpečnosť a závažnosť konania žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a vyhovel návrhu alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu vyjadril tak, že rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal so všetkými podstatnými právnymi skutočnosťami rozhodujúcimi pre tento prípad a správne ich posúdil. Len na zdôraznenie správnosti jeho rozhodnutia odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že aj keď v konaní bolo preukázané, že informácie prezentované o žalobcovi boli nepravdivé a že skutočne nebolo preukázané, že žalobca bol členom tímu zameraného na diskreditáciu X. W., napriek tomu zverejnenie informácie z tlačovej besedy strany SNS nezasiahla do práv žalobcu na ochranu osobnosti, pretože žalovaný plnil svoje poslanie - informovať verejnosť o dôležitých otázkach verejného života. Pri kolízii práva na ochranu osobnosti žalobcu a práva žalovaného na slobodné šírenie informácií je potrebné uprednostniť právo žalovaného na šírenie informácií. Spôsob šírenia informácií nebol nelegitímny, zo spôsobu podania informácie nepochybne vyplýva, že sa jedná o šírenie získanej informácie s uvedením konkrétneho zdroja. Žalovaný sa pokúšal overiť pravdivosť tejto informácie kontaktovaním príslušných politických strán aj žalobcu, pokúsil sa teda informáciu objektivizovať. Odvolací súd sa stotožňuje s hodnotením súdu prvého stupňa, že takéto správy sú často komoditou podliehajúcou rýchlej skaze a jej odvysielanie bolo naliehavé. Osoba žalobcu bola už predtým medializovaná v médiách s uvedením plného mena a priezviska a dostatočnou konkretizáciou jeho

osoby. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.